

JAARGANG 20

NOVEMBER 2023

NR. 11 - 219

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

De prins en de profeet

4 ISRAËL, GODS VOLK

Het herstel in de eindtijd

5 BESTUDEER DE SCHRIFTEN

6 HET GROTE MISVERSTAND IN HET ISRAËL-CONFLICT MET HAMAS

Een gewelddadig antwoord van Israël op de laffe aanval van Hamas is onderdeel van aardse politiek, los van God.

7 ADVERTENTIE

7 DE DINGEN DIE SPOEDIG MOETEN GEBEUREN

9 WOORDSTUDIE

Hard, hardheid, hardnekkig, hardhartigheid, hart en hartenkenner

10 HET BOEK PREDIKER

Deel 4 - Een en Al Vluchtigheid

12 HEEL ISRAËL ZAL BEHOUDEN WORDEN

Een boodschap met een getuigenis

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma [AcrobatReader®](#) (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. Gebruikte foto's en illustraties zijn ofwel uit eigen archief, fotostock [123rf.com](https://www.123rf.com), of anders aangegeven.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

DE PRINS EN DE PROFEET

Jan Paul Spoor

Er is geen ontkomen aan in de media: overal gaat het om het conflict tussen Hamas en Israël. Velen beweren dat zij wel weten hoe de vork in de steel zit, en vooral wie de schuld is van dit conflict. Frappant is dan elke keer hoe telkens de hele geschiedenis weer wordt opgerakeld, om daarmee te bewijzen wie de meeste rechten heeft. Dit kan het conflict ook vergroten naar ons toe als christenen. Wij neigen ook vaak naar het innemen van een standpunt. En als dit eenmaal is ingenomen, houden wij het vaak vast. Anders is het gezichtsverlies... toch?

Ik las onlangs het boek 'De prins en de profeet' van Claude Duvernoy ¹. Hij schrijft 'over de geschiedenis van de nauwe

1) uitg. Scholten (Zwolle) ISBN/EAN 9789083204727

verbondenheid tussen de Anglicaanse geestelijke William Hechler (1845-1931) en Theodor Herzl (1860-1904), de grondlegger van de staat Israël'. Ik las in het boek over de gedrevenheid van Hechler, die met zijn grote kennis van de Bijbel Herzl ertoe aanspoorde een Israëliische staat van de grond te krijgen. God werkt echter op Zijn tijd en beide mannen hebben niet gezien waaraan ze hun leven hebben gewijd. Zoek maar eens op Herzl in straatnamen, hoeveel je er kunt vinden. Er is zelfs een Herzl-museum. Maar hoeveel wist ik eigenlijk van hem voor het lezen van het boek over deze beide personen?

Verder moest ik uit het boek concluderen dat de Europese landen heel wat boter op hun hoofd hebben wat betreft de eerste helft van de geschiedenis van de laatste 140 jaar. Herzl (de prins) is maar 44 jaar geworden. Hij heeft met zijn boek 'Der Judenstaat' echter wel heel wat in gang gezet. Hechler (de profeet) heeft moeten meemaken hoe het gedachtegoed van een plek voor Israël ten onder dreigde te gaan, door allerlei gekonkel en ruzie en de grote oorlog, de Eerste Wereldoorlog. Uiteindelijk gaf de Tweede Wereldoorlog het laatste zetje aan datgene waaraan zij hun leven gewijd hadden.

Was het daarmee koek en ei? Nee, we weten wel beter. Ik heb hierboven al gezegd: God werkt op Zijn tijd ook in deze tweede helft van de 140 jaar, waarin Israël nu al 75 jaar een staat is. Laten wij onze ogen richten op wat God aan het doen is. En ons niet laten verdelen of verontrusten door wat er gebeurt. God is Israël niet vergeten. Er zijn zowel broeders en zusters in Gaza als in Israël. Allen lijden onder wat er gebeurt. Laten we voor hen bidden in deze omstandigheden. Als mensen kunnen we alleen beschaamd het hoofd buigen en zwijgen.

Veel zegen toegewenst bij het lezen van de artikelen in dit nummer van Rechtstreeks. Namens de redactie, Jan Paul Spoor

Theodor Herzl

William Hechler

ISRAËL, GODS VOLK

HET HERSTEL IN DE EINDTIJD

D. Rot

‘Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is,’ schrijft de apostel Paulus, ‘opdat u niet wijs bent in eigen oog, dat er voor een deel over Israël verharding is gekomen, totdat de volheid van de volken is ingegaan; en zó zal heel Israël behouden worden’ (Romeinen 11:25).

Onder de vele goddelijke uitspraken over het herstel van heel Israël staat wat de profeet Ezechiël ons in een gezicht meedeelt in hoofdstuk 37 wel op de voorgrond. Onder twee beelden, namelijk van de vallei vol dorre doodsbeenderen, en de twee stukken hout die tot één worden, krijgen wij het onbetwistbare bewijs dat God Zijn volk weer levend zal maken; en dat Juda en Efraïm – de twee van elkaar gescheiden delen sinds de regering van Rehabeam – weer tot één volk zullen worden.

In de geest wordt Ezechiël verplaatst naar een vallei vol doodsbeenderen. En de HEERE deed hem rondom de vallei gaan, zodat hij alles in ogenschouw kon nemen; en zijn oog zag vele beenderen op de grond liggen, die niet alleen dood maar ‘zeer dor’ waren; volledig verbleekt en uitgedroogd. Op de vraag van de Heere: ‘Mensenkind, zullen deze beenderen levend worden?’ is het antwoord van de profeet: ‘HEERE, Ú weet het’. Uit dit antwoord blijkt duidelijk dat Ezechiël niet eigenwijs was. Jahweh, de Eeuwige, is ook de Almachtige, Die uit de dood het leven kan roepen.

Ezechiël moest over de beenderen profeteren en zeggen: ‘Dorre beenderen, hoor het woord van de HEERE. Zo zegt de Heere HEERE tegen deze beenderen: Zie, Ik ga geest in u brengen en u zult tot leven komen. Ik zal pezen op u leggen, vlees op u doen komen, een huid over u heen trekken, en geest in u geven, zodat u tot leven komt. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben’. En toen de profeet gehoorzaamde aan Gods bevel, werd de doodse stilte verbroken door een geluid; en zie, er kwam beweging in! De beenderen naderden elkaar, elk been tot het been dat erbij hoorde.

Kunnen wij niet bij het lezen van dit alles in onze dagen zien dat God een begin maakt met de vervulling van deze profetie? Hoe merkwaardig is de Zionistische beweging van de laatste jaren! Hoe zien wij uit alle delen van de wereld Joden bijeenkomen op het Congres van de Zionisten¹; en hoe weten zij ons het schild van het huis van David voor te houden; en hoe is het hun streven om het land van hun voorouders weer te bewonen. Ja, er zijn al duizenden in het heilige land, waar de bodem wordt gecultiveerd en velerlei opbrengsten draagt! En toch, hoewel de beenderen tot elkaar naderen, zij zijn dood, zij zijn dor.

1) Dit artikel is gepubliceerd in 1909. Zionistische congressen: Theodor Herzl, geboren in Boedapest, gaf in 1896 met zijn pamflet ‘Der Judenstaat’ de stoot tot het georganiseerde zionisme. In 1897 riep hij het eerste internationale Zionisten congres in Bazel bijeen. Er zouden tot 1902 nog vijf congressen volgen.

God zal hen echter door *Zijn Geest* levend maken. Ezechiël moest profeteren tot de geest, en zeggen: ‘Zeg tegen de geest: Zo zegt de Heere HEERE: Geest, kom uit de vier windstreken en blaas in deze gedoden, zodat zij tot leven komen’ (Ezech. 37:9). Wij twijfelen er niet aan dat de Joden, die deelgenoten zijn van die zegeningen, levend gemaakt zullen zijn, hoewel de mededeling van het leven aan ieder persoonlijk door de Geest van God hier niet op de voorgrond wordt gesteld. Veel meer is het een machtig ingrijpen van God door Zijn Geest, om uiteindelijk het volk in zijn geheel, *de twaalf stammen*, als één natie te laten ontwaken uit de doodslaap onder de volkeren. Het gevolg van deze tussenkomst van God ten behoeve van hen zal zijn dat de verstrooide kinderen van Israël, die in twee volken zijn verdeeld, tot elkaar zullen komen onder één Hoofd en als één volk. Dit is de opstanding van het volk, dat inderdaad dood en begraven was (zie Ezech. 37:12-14; Rom. 11:15).

God opent hun graven. En wat is het heerlijke gevolg? Israël zal weer gezien worden als één volk, en in het land van zijn voorouders als zodanig zijn teruggebracht. Ja, ‘zij zullen wonen in het land dat Ik aan Mijn knecht, aan Jakob, gegeven heb, waarin uw vaders gewoond hebben. Zij zullen daarin wonen, zij met hun kinderen en hun kleinkinderen, tot in eeuwigheid, en Mijn Knecht David zal tot in eeuwigheid hun Vorst zijn’ (Ezech. 37:25). Efraïm en Juda vormen *samen weer één volk, één koninkrijk!* Wat een zegen in genade! Een zegen van de God van Jakob!

Salomo, die de heerlijke regering van Christus typeert, was nauwelijks opgevolgd door zijn zoon Rehabeam, of daar vond de scheuring van het rijk plaats! Jerobeam, de zoon van Nebath, een man uit de stam van Efraïm, is de eerste koning van het rijk van de tien stammen. Al in de dagen van de Richters, in Gideon’s tijd, liet de stam van Efraïm zich als jaloers gelden. ‘Telkens wanneer Efraïm sprak, was er schrik, hij verhief zich in Israël’ (Hos. 13:1). En deze geest van jaloezie heeft in alle tijden en eeuwen de Efraïmieten gekenmerkt. Maar als Christus Jezus, de ware Salomo, de ware Vrededorst, als Koning over Zijn volk zal worden geopenbaard, zal alle jaloezie en twist ophouden en zullen de tien en de twee stammen één volk onder één Hoofd zijn. ‘Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn’ (Hos. 1:11).

Op zeventvoudige, volmaakte wijze deelt Ezechiël ons de toekomst van Israël mee:

1. God zal een verbond van vrede met Zijn volk maken, wat een eeuwig verbond zijn zal.
2. Hij zal het in het land brengen, en het vermenigvuldigen.
3. Zijn heiligdom wordt in hun midden opgericht.
4. Gods tabernakel (Zijn troon) zal bij hen zijn.
5. Hij is hun God.
6. Zij zijn *Zijn* volk.
7. De heidenen (of de volken) zullen dan tot de kennis komen dat Israëls God Jahweh is; en dat Zijn volk vanuit het midden van de volken voor Jahweh geheiligd en afgezonderd is. Zie Ezech. 37:26-28.

Opnieuw zal de Heere Zijn hand aan het overblijfsel van Zijn volk leggen; Hij zal een banier oprichten onder de volken, de verdrevenen *van Israël* verzamelen en de verstrooiden

van Juda vergaderen van de vier einden van de aarde. De jaloezie van Efraïm zal verdwijnen en de tegenstanders van Juda zullen uitgeroeid worden: 'Efraïm zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraïm niet benauwen'. Lees hierover de woorden uit Jesaja 11:10-16.

Al deze zegeningen zullen Israël ten deel vallen, waartoe de Heere Jezus de grondslag heeft gelegd en Zijn kostbaar bloed heeft gestort. Bij de instelling van het Avondmaal heeft Hij de discipelen erover onderwezen, toen Hij bij het aanreiken van de drinkbeker zei: 'Drink allen daaruit. Want dit is Mijn bloed, van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden' (zie Matt. 26:28; Mark. 14:24; Luk. 22:20; 1 Kor. 11:25).

'Het verbond van de vrede,' waarvan Ezechiël spreekt, 'dat een eeuwig verbond zal zijn,' is het nieuwe verbond dat door Jeremia is aangekondigd. Zoals we lezen: 'Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden – Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE. Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van

Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken' (Jer. 31:31-34). Nog eerder zouden de zon, de maan en de sterren uit hun verordeningen wijken, en de hemel hierboven ooit opgemeten kunnen worden en de fundamenten van de aarde beneden onderzocht kunnen worden, dan dat Israël zou ophouden een volk voor Zijn aangezicht te zijn en Hij heel het nageslacht van Israël zou verwerpen.

'En Ik zal haar voor Mij in de aarde zaaien en Mij ontfermen over Lo-Ruchama. Ik zal zeggen tegen Lo-Ammi (niet Mijn volk): U bent Mijn volk, en hij zal zeggen: Mijn God' (Hos. 2:22).

'Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God' (Zach. 13:9b).

Bron: *Israël, Gods volk*. Haar ontstaan, verwerping en herstel; blz. 79-82

Theodor Herzl tijdens het eerste Zionistisch congres in Basel op 25-08-1897

BESTUDEER DE SCHRIFTEN

Vragen

1. Wie bewaakte de toegang tot de hof van Eden?
2. Wie zat op de steen die de toegang afsloot tot het graf van de Heer?
3. Wie was de eerste apostel die het lege graf van de Heer binnenging?

Antwoorden

1. De cherubs met een vlamvend zwaard (Gen. 3:24).
2. Een engel van de Heer (Matt. 28:2).
3. Simon Petrus (Joh. 20:6-7).

HET GROTE MISVERSTAND IN HET ISRAËL-CONFLICT MET HAMAS

Dirk-Jan Jansen

'Zij beramen listig een heimelijke aanslag tegen Uw volk en beraadslagen tegen Uw beschermelingen' (Ps. 83:4).

Afgelopen 7 oktober (op mijn verjaardag) werd de wereld opgeschrikt door de verschrikkelijke aanval vanuit Gaza op Israëliische burgers door de terroristische organisatie Hamas. Verschillende media verspreidden afschuwelijke beelden, waaruit duidelijk werd tot welke gruwelijke daden de haat tegenover de Joden kan leiden. Het duurde niet lang of ook de 'christelijke wereld' reageerde op deze gebeurtenissen. Uit veel van deze reacties werd weer pijnlijk duidelijk hoe weinig de hemelse roeping van de gemeente daadwerkelijk nog gekend wordt, en hoe groot het misverstand is over de verhouding tussen christenen en Israël. Sommigen spraken over Israël als onze 'grote broer', anderen riepen op om Israël in gebed te steunen, en weer anderen uitten bewondering voor de macht die het land heeft, ondanks de vele vervolgingen van de afgelopen eeuwen. Vele christenen hangen Israëliische vlaggen op.

Op cvandaag.nl zegt iemand:

'Citeer de teksten die bijvoorbeeld staan geschreven in Psalm 74, 83, 121 of 130. Herinner God aan Zijn Woord!'

Hoewel dit alles uiteraard goed bedoeld is, mist het de kern van de roeping die wij als gelovigen hebben en getuigt het ook van weinig inzicht in het profetische woord. In het artikel 'De huidige plaats van Israël in Gods wegen' heb ik aangetoond dat God vandaag *niet* aan de kant van Israël staat. Sinds de dagen van Hosea is dit volk immers 'Lo Ammi', d.i. 'niet-Mijn-volk. Vanwege hun zonden heeft God Zich teruggetrokken uit de tempel (Ezech. 11:23). Hij wordt dan ook 'de God van de hemel' genoemd tijdens de ballingschap (Dan. 1:18-19).

Toen Hij in de Heer Jezus, de ware tempel van God, Israël weer binnenkwam, hebben zij Hem gekruisigd. Die aan Israël God ten volle heeft geopenbaard. Het gevolg was dat de tempel werd verwoest en God Zijn eeuwige voornemen ging openbaren door een volk uit de volken te vormen (Hand. 15:14), dat Hem volkomen welgevallig zou zijn, in Christus (Ef. 1:4-5). Dit is de gemeente, een hemels volk, omdat zij is verbonden met een hemelse Mens door de Heilige Geest: het lichaam van Christus.

'En Hij heeft alles aan Zijn voeten onderworpen en Hem als hoofd over alles gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is, de volheid van Hem. Die alles in allen vervult' (Ef. 1:22-23).

Dit hemelse volk bestaat uit bekeerde Joden en heidenen. De Joden die tot de gemeente behoren zijn 'in de tegenwoordige tijd een overblijfsel naar de verkiezing van

Zijn genade' (Rom. 11:5). Samen met de gelovigen uit de volken vormen zij ook de familie van God, omdat zij dezelfde Vader hebben in Christus. *Het huidige Israël is dus niet onze grote broer.* Zij zijn 'in het vlees', leven in ongeloof, en vertrouwen op hun 'Iron Dome' en militaire macht en kunnen God niet behagen (Rom. 8:9).

Hoewel God dit volk bewaart, heeft Hij momenteel geen openlijke verbinding met hen. Vanuit het profetische woord weten wij dat zij straks een verbond zullen aangaan met de dood (Jes. 28:15, 18), het herstelde Romeinse rijk, het beest uit de zee om hen te beschermen tegen de aanval van de Islamitische alliantie (Assyrië met negen bondgenoten, Ps. 83) met daarachter Gog, dat is Rusland. Deze 'listige' aanval (zie de tekst boven dit artikel) zal in de eindtijd gebeuren. Ook zullen zij de antichrist, het beest uit de aarde, de valse profeet aannemen als hun koning (Openb. 13:11; 19:20; Joh. 5:43).

Nagenoeg alle oordeelsprofetieën staan in verbinding met de 'dag van de Heer', wanneer Christus zal oordelen en ook de Assyriërs daarvoor zal gebruiken als een roede van Zijn toorn (Jes. 10:5). In die tijd van grote verdrukking (Matt. 24:21) zal een overblijfsel behouden worden, één derde deel van Israël.

'Het zal gebeuren, spreekt de HEERE, dat in heel het land twee derde ervan uitgeroeid zal worden [en] de geest zal geven, en een derde ervan zal overblijven. Ik zal dat derde [deel] in het vuur brengen en het louteren, zoals men zilver loutert. Ik zal het beproeven, zoals men goud beproeft. Het zal Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren. Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God' (Zach. 13:8-9).

Dit zal straks gebeuren, in de grote verdrukking, als de gemeente niet meer op aarde is. Het heeft dus weinig zin om in onze tijd te bidden voor de vrede van Jeruzalem, of om allerlei psalmen te gaan toepassen op onze tijd, die profetisch spreken over dit toekomstige herstel van Israël. Hun vrede komt pas in nationaal opzicht als zij de Heer Jezus zullen zien, Die zij doorstoken hebben (Zach. 12:10; Openb. 1:7). Iedere poging van de wereld om nu in het Midden-Oosten vrede te bewerken zal dan ook mislukken.

Wat is dan wel 'waardig onze roeping'? Kijk naar Paulus. Hij legde een grote liefde aan de dag voor zijn 'broeders' en 'verwanten naar het vlees' (Rom. 9:3). Hij was immers zelf een Israëliet. Zijn liefde voor dit volk heeft hem zelfs zover gebracht, dat hij een gelofte deed en van plan was een letterlijk offer te brengen (Hand. 21:25-30). Het lijkt erop dat Paulus hier zijn hemelse roeping opgaf, want de aardse, zichtbare offerdienst geldt niet meer voor een christen. Het betekende in elk geval het einde van zijn openbare dienst. Dat God zijn gevangenschap heeft gebruikt om hem enkele brieven te laten schrijven over de hemelse positie van de gemeente (Ef. 3:1-9), maakt weer duidelijk dat God alles tot Zijn eer gebruikt. Paulus, verbonden met de hemelse Heer, schrijft over zijn gebed voor Israël in Romeinen 10:1:

'Broeders, de wens van mijn hart en mijn gebed voor hen tot God is, dat zij behouden worden'.

Hij schrijft in 1 Korinthiërs 9:19-22 dat hij in hun gezelschap zich als een Jood gedroeg om 'in elk geval enigen te behouden'. Niet het hele volk, maar 'enigen' worden in onze tijd behouden door het geloof in de Heer Jezus. Zij worden onderdeel van de gemeente, en van een 'hemels burgerschap' (Fil. 3:20). Zij strijden niet voor aardse zaken,

hangen geen aardse politiek aan en mengen zich niet in zaken die de aardse leiders bezighouden. Het koninkrijk dat zij dienen, is immers niet van deze wereld (Joh. 18:36). Hun wapens zijn dan ook geestelijk (2 Kor. 10:4), met geestelijke doelen als insteek. Zij bidden om leven, terwijl het huidige conflict vooral dood en verderf veroorzaakt.

Een gewelddadig antwoord van Israël op de laffe aanval van Hamas is onderdeel van aardse politiek, los van God.

Een christen 'steunt' dus niet dit huidige Israël. Hij / zij bidt voor het behoud van 'enigen' uit Israël, maar ook uit de Palestijnen, opdat ook zij mogen worden toegevoegd aan dat hemelse volk waarin Christus leeft en God woont op de aarde (zie Gal. 2:20; Ef. 2:22).

Met toestemming overgenomen van: dirkjanjansen.nl

ADVERTENTIE

LIEFDE VOOR GODS WOORD

Peter Cuijpers

Psalm 119

Ik kende Psalm 119 van de 'buitenkant'. Door omstandigheden, vergelijkbaar met de ervaring van de dichter, heb ik de moeite genomen om Psalm 119 binnen te stappen. Hoewel ik er eerst tegenop zag, werd ik gegrepen door de schoonheid en pracht van de Psalm.

ISBN/EAN 978-94-91797-75-0; Aantal blz. 180; Prijs 9,80 Euro

Online uitgeverij
OudeSporen

DE DINGEN DIE SPOEDIG MOETEN GEBEUREN

Hugo Bouter e.a.

Tijdstip van de wederkomst: 'van die dag en dat uur weet niemand' (Mark. 13:32-33).

1. Wat gebeurt er met Israël en met de gemeente?

De vervulling van de bijbelse profetieën met betrekking tot de eindtijd is al begonnen, en de oprichting van de staat Israël in 1948 vormt daarvan het bewijs: '(...) en leert van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is' (Matt. 24:32-34; vgl. 21:18-21, Ezech. 37:1-8). Er is eerst een nationaal en dan een geestelijk herstel, doordat de Geest in de dorre doodsbeenderen blaast; vgl. ook de opnieuw geënte takken in de *olijfboom* in Romeinen 11. Israël zal ook weer de *wijnstok* van de aarde zijn en vrucht voor God voortbrengen.

De gemeente heeft echter een hemelse toekomst: zij wordt weggerukt van de aarde. De Heer Jezus daalt af van de hemel en alle ware gelovigen die tot de gemeente behoren, en ook alle oudtestamentische heiligen (allen 'die van Christus zijn', 1 Kor. 15:23) zullen worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht. De doden zullen opstaan en de levenden zullen in een oogwenk worden veranderd. Gods Woord zegt: 'Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de

hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn' (1 Thess. 4:13-18; vgl. 1 Kor. 15:51-52; Hebr. 11:40).

De gemeente wordt ingevoerd in het Vaderhuis met de vele woningen. Dit is een speciale zegen voor de gelovigen van de huidige bedeling, die God nu door Christus als hun *Vader* mogen kennen. Zij hebben een bevoorrechte plaats in de nabijheid van de Vader en de Zoon. De vele woningen in het Vaderhuis zijn om zo te zeggen de intieme woonvertrekken in Gods hemelse huis (vgl. de priestervertrekken bij het tempelgebouw in het O.T.). Hierover heeft de Heer Jezus Zelf gesproken, toen Hij nog op aarde was: 'Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben'. 'Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, opdat zij Mijn heerlijkheid aanschouwen die U Mij hebt gegeven' (Joh. 14:1-3; Joh. 17:24).

2. Christus' verschijning of openbaring in heerlijkheid

Na de uitvoering van de oordelen van Openbaring 4 tot 19 zal de Heer dan met alle hemelse heiligen in heerlijkheid verschijnen om Zijn openbare heerschappij hier op aarde te vestigen. Wij worden met Hem geopenbaard in heerlijkheid. Hierover gaan de meeste passages die spreken over de wederkomst van Christus (zie Kol. 3:4; 1 Thess. 4:14b; 2 Thess. 1:10; Openb. 19:14; vgl. Zach. 14:5).

Hieraan voorafgaand is er nog een belangrijke gebeurtenis. De gelovigen verschijnen éerst nog voor de rechterstoel van Christus om voor Hem geopenbaard te worden en een beloning te ontvangen voor hun dienstwerk en het delen in Zijn verwerping. Er zijn kronen en tronen voor Zijn

volgelingen, die immers met Hem zullen regeren (Rom. 14:10-12; 2 Kor. 5:10; 2 Tim. 4:8). Geopenbaard te worden voor de rechterstoel is een *zegen*, want alles uit ons leven zal dan *transparant* worden gemaakt. Gelovigen komen niet in het gericht (Joh. 5:24).

3. *Het uur van de verzoeking*

Zodoende wordt de gemeente die de komst van de Heer Jezus verwacht, bewaard voor *het uur van de verzoeking* dat over de hele aarde zal komen om te verzoeken hen die op de aarde wonen. 'Ik kom spoedig, houd wat u hebt, opdat niemand uw kroon neemt' (Openb. 3:10-11). Bewaard worden voor *het uur* van de verzoeking betekent dat de gemeente *niet* door de oordelen van de laatste zeven jaar van de eindtijd zal gaan. Christus redt ons van de komende toorn (1 Thess. 1:10). Degenen die op de aarde wonen, lett. 'de bewoners der aarde', zijn zij die uitsluitend *aardsgericht* zijn en geen hemelse roeping kennen. Zij vallen ten prooi aan de verzoeking van de eindtijd door de misleiding van het beest en de valse profeet.

'Het uur van de verzoeking' omvat de hele periode van Daniëls laatste jaarweek, de 'Grote Verdrukking' is de *tweede* helft hiervan: dus 3 ½ jaar, of 42 maanden, of 1260 dagen (deze tijdsperiodes vinden we in Openb. 11 en 12). De term Grote Verdrukking komt in het Nieuwe Testament voor in Matteüs 24:21, Markus 13:19 en Openbaring 7:14. Het Oude Testament spreekt van de tijd van benauwdheid voor Jakob (vgl. Jer. 30:7; Dan. 12:1). Er zullen ook martelaren zijn in de *eerste* helft van de laatste jaarweek, zoals we in Openbaring 6:9-11 kunnen lezen, maar die vroegere vervolgingen zijn niets in vergelijking met wat zich in de Grote Verdrukking zal afspelen. Wie weigert het beest te aanbidden, wordt om het leven gebracht (Openb. 13:15-17). Ter wille van de uitverkorenen onder Israël, die de Messias hebben aangenomen, zullen die dagen worden verkort (Matt. 24:22). Zij moeten vluchten naar de bergen en het woestijngebied van Judea om een toevluchtsoord te vinden wegens de vervolging van het beest en zijn profeet (Matt. 24:16vv.; Openb. 11:7; 12:13vv.).

4. *De zeventig jaarweken van Daniël*

De laatste jaarweek van Daniël ¹ (het gaat in totaal om 7 en 62 weken + 1 laatste week, vgl. Dan. 9:24-27), valt dus uiteen in twee helften. Aan het begin van de 70ste week wordt er een zevenjarig verdrag gesloten tussen het verenigde Europa (het herstelde Romeinse rijk), en Israël (misschien reeds onder het bewind van de antichrist). Dit verbond wordt elders een verbond met de dood en met het dodenrijk genoemd (Jes. 28:15). Na verloop van 3½ jaar komt er een eind aan de opnieuw ingevoerde offerdienst in Jeruzalem. Er zal een afgodsbeeld in de herbouwde tempel worden geplaatst, het beeld van de Romeinse heerser dat zal kunnen spreken. Dat is 'de gruwel der verwoesting' (Matt. 24:15), d.i. de afgod die totale verwoesting zal veroorzaken – en wel doordat God vanuit het Noorden een verwoester zal zenden, Assur oftewel de koning van het Noorden, die de roede van Zijn toorn is (Jes. 10:5; Dan. 11:40-45; 12:11). Bovendien zal de antichrist (het tweede beest uit Openb. 13, later de valse profeet genoemd) *zichzelf* als god laten vereren in de tempel (2 Thess. 2:4; Openb. 13:4, 11vv.).

1) Hierbij wordt de periode van de gemeente als een nieuwtestamentische verborgenheid buiten beschouwing gelaten.

Vaak denkt men ten onrechte dat de toekomstige heerser over Europa en de antichrist één en dezelfde persoon zullen zijn, maar uit Openbaring 13 blijkt duidelijk dat het om twee verschillende figuren gaat, twee 'beesten', dat wil zeggen dat ze geen enkele bewuste relatie met God hebben: de eerste persoon wordt vaak kortweg 'het beest' genoemd, de tweede is de valse profeet die de mensen verleidt om het eerste beest te aanbidden. Deze laatste is de antichrist (1 en 2 Joh.), de koning van Israël (Dan. 11:36-39), de mens der zonde, de wetteloze, de zoon van het verderf (2 Thess. 2). Hij is de valse christus, die in zijn *eigen* naam komt (Joh. 5:43).

De achtergrond van al deze verschrikkelijke gebeurtenissen is dat Satan in het midden van de laatste jaarweek uit de hemel wordt geworpen (Openb. 12:9), en dan als 'de aanklager van de broeders' geen toegang meer zal hebben tot de hemelse gewesten (vgl. Job 1 en 2). Hij wordt hier voorgesteld als (a) de grote draak, despotisch heerser en vervolger van het gelovig overblijfsel van Israël, (b) de oude slang, de sluwe verleider vanaf Genesis 3, (c) de duivel (Gr. *diabolos*), degene die alles door elkaar gooit, en (d) de satan (Gr. *satanas*), degene die God weerstaat, de tégenstander. Hij weet dat hij dan nog maar een korte tijd heeft en hij inspireert het beest uit de zee, de Romeinse keizer, en het beest uit de aarde, de antichrist, die zich voordoeft als een lam maar spreekt als de draak. Dit zijn de drie werktuigen, om zo te zeggen de 'drie-eenheid' van het kwaad.

5. *Drie cyclussen van zeven oordelen*

Vervolgens breken de oordelen van de eindtijd ten volle los om deze samenbundeling van kwaad te bestraffen, en tot het einde toe zullen er oorlogen en vast besloten verwoestingen zijn. Johannes beschrijft vanuit een geopende hemel – dus vanuit het gezichtspunt van de hemelse heiligen – de oordelen gedurende de *hele* periode van 7 jaar. Hij noemt dit de dingen die *hierna* moeten gebeuren, d.i. na de periode van de kerkgeschiedenis en de opname van de gemeente (Openb. 4:1; vgl. 1:19).

Het gaat in het boek Openbaring resp. om troon- en tempelvisioenen (vgl. 4:2, 8:3 en 11:19). De maatstaf van het oordeel is steeds Gods *heerlijkheid* en *heiligheid*! Er zijn zeven zegeloordeelen en ook zeven bazuinoordelen. De zegeloordeelen in Openbaring 6 geven een beschrijving van de gebeurtenissen in de *eerste* helft van Daniëls laatste jaarweek, het *begin* van de weeën (Matt. 24:8). De bazuinoordelen en de schaaloordeelen beschrijven de gebeurtenissen in de *tweede* helft van die week, de tijd van de Grote Verdrukking.

Het zevende bazuinoordeel reikt tot de wederkomst van Christus en de vestiging van Zijn rijk (Openb. 11:15-18). Dat betekent dat de zeven schaaloordeelen van Gods grimmigheid, de zeven laatste plagen van hoofdstuk 15 en 16, hieraan vooraf moeten gaan. Dat geldt ook voor andere zaken die in de hoofdstukken 12 t/m 18 meer in detail worden beschreven, zoals het oordeel over het grote Babylon. Openbaring 14:14-20 geeft eveneens een preview van de wederkomst van de Zoon des mensen, en het oordeel dat Hij voltrekt aan het afvallige Israël dat de antichrist volgt. Vanaf Openbaring 19:6 tot 21:8 vinden we weer de chronologische volgorde van de gebeurtenissen, vanaf Christus' verschijning tot en met de komst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

WOORDSTUDIE

HARD, HARDHEID, HARDNEKKIG, HARDHARTIGHEID, HART EN HARTENKENNER

Gerard Kramer

Wie de woorden in de titel van dit artikel bekijkt, kan moeilijk volhouden dat Nederlands een eenvoudige taal is. Zowel het begrijpen van gesproken Nederlands als het actief hanteren van de Nederlandse schrijftaal vragen vaardigheden die voor anderen dan 'native speakers' nauwelijks bereikbaar zijn. Nee, dan het Grieks: ik heb tegenover mijn leerlingen vaak beweerd dat de Grieken doodsbenauwd waren dat ze verkeerd begrepen werden, en dat ze daarom een taal gebruikten die vrijwel nooit dubbelzinnig was. Die leerlingen keken mij dan meestal argwanend aan, maar ik sta nog steeds achter die bewering! Kijkt u maar eens mee naar de manier waarop in het Grieks van het Nieuwe Testament de volgende Nederlandse woorden werden weergegeven.

Hard

Het woord 'hard' is in het Grieks *sklèros*, dat ook 'sterk', 'onbuigzaam' betekent. Het komt in de volgende plaatsen voor:

- 'Heer, ik wist dat u een hard mens bent (Matt. 25:24);
- 'Dit woord is hard, wie kan het aanhoren?' (Joh. 6:60);
- 'Het valt je hard tegen de prikkels achteruit te slaan' (Hand. 26:14);
- 'door harde winden worden voortgedreven' (Jak. 3:4);
- 'om alle harde [woorden]' (Jud.:15).

Wat opvalt, is dat het woord 'hard' vooral figuurlijk wordt gebruikt.

Hardheid

Het woord 'hardheid' is de weergave van Gr. *sklèrotès*. Het komt slechts eenmaal in het Nieuwe Testament voor, nl. in Romeinen 2:5, waar sprake is van 'uw hardheid en onbekeerlijk hart'.

Hardnekkig

Het woord 'hardnekkig' is ook in het Grieks gevormd uit de woorden *sklèros*, 'hard', en *trachèlos*, 'hals', 'nek'. Dit levert het woord *sklèrotrachèlos*, 'hardnekkig' op, dat zowel in het Grieks als in het Nederlands een figuurlijke betekenis heeft. Het komt alleen voor in Handelingen 7:51, waar Stefanus zijn gehoor o.a. typeert als 'hardnekkigen'.

Hardhartigheid

Het woord 'hardhartigheid' is een niet bestaand, door mijzelf samengesteld woord, en wel naar analogie van het woord 'hardnekkig(heid)'. Toch is 'hardhartigheid' de letterlijke weergave van het Griekse zelfstandige naamwoord *sklèrokardia*, een combinatie van *sklèros* en *kardia*, oftewel van 'hard' en 'hart'. Het komt in de volgende plaatsen voor:

- 'de hardheid van uw harten', lett. 'uw hardhartigheid' (Matt. 19:8 = Mark. 10:5);
- 'en verweet [hun] hun ongeloof en hardheid van hart' (Mark. 16:14).

Hart

Het woord 'hart' is de weergave van Gr. *kardia*, en komt in elk nieuwtestamentisch Bijbelboek voor. Ik vroeg mij af of het daar ooit in de letterlijke betekenis voorkomt, dus als aanduiding van die belangrijke kloppende holle spier, die zich in onze borstkas bevindt. Na enig zoeken in een Griekse concordantie ben ik tot de conclusie gekomen dat dit niet het geval is. Het woord 'hart' heeft steeds een figuurlijke betekenis, ook in plaatsen als Handelingen 14:17 ('en uw harten te vervullen met voedsel en vreugde') en Jakobus 5:5 ('u hebt uw harten te goed gedaan op een slachtdag').

Hartenkenner

God wordt tweemaal de 'hartenkenner', de 'kardiognost' oftewel de *kardiognoostès* genoemd, en wel in Handelingen 1:24, waar staat 'U, Heer, kenner van aller harten' (lett. 'hartenkenner van allen') en in Handelingen 15:8, waar sprake is van 'God, die de harten kent' (lett. 'de hartenkenner God'). Een cardioloog komt in het Nieuwe Testament niet voor. Maar wat *de Hartenkenner* van onze geestelijke en fysieke harten weet, overtreft alle menselijke expertise!

HET BOEK PREDIKER

DEEL 4 - EEN EN AL VLUCHTIGHEID

Ger de Koning

Pred. 2:1-3 | Blijdschap, lachen, wijn en dwaasheid¹

Ondankbare bezigheden, vermoeidheid, verdriet, smart, dat is de trieste conclusie van de wijze in het vorige hoofdstuk (Pred. 1:13,18). Wel, heeft hij vervolgens gezegd, laat ik alleen nog maar denken aan de leuke dingen van het leven, dingen waar je om kunt lachen en die je een blij gevoel geven (Pred. 2:1-3).

Salomo heeft tot zichzelf gesproken (vers 1). 'Ik zei' wil zeggen dat hij een beslissing heeft genomen. Met een aanmoedigend 'kom toch' heeft hij zichzelf geprikkeld om tot actie over te gaan. Hij heeft zijn hart overgegeven aan 'blijdschap', want dat zou hem misschien voldoening geven. Hij heeft niet de vreugde op de proef gesteld, maar zichzelf, door zich aan hedonisme – dat is de opvatting dat genot het belangrijkste in het leven is – over te geven.

Om zijn blijdschap te stimuleren heeft hij alleen naar 'het goede', de goede dingen van het leven, gekeken. Hij heeft tegen zichzelf gezegd dat hij positief ingesteld moet zijn en geen aandacht moet schenken aan alle ellende om zich heen. Hij drukt zijn zorgen weg en negeert zijn pijnlijke ervaringen en heeft zichzelf voorgelaten: Kijk blij en voel je blij en lach het leven tegemoet.

Salomo heeft dat een tijdje volgehouden en zichzelf op de proef gesteld om te zien of dit het blijvende geluk geeft. Maar na verloop van tijd heeft hij ook daarvan moeten zeggen dat het 'vluchtig' is. Het plezier verdampte en de harde realiteit werd weer gezien. Elke menselijke vreugde wordt bedorven door het besef dat ze niet permanent is (Spr. 14:13). Je kunt naar cabaretiërs kijken en luisteren en je slap lachen om hun grappen en grollen. Het werkt als een soort drug. Even ben je alle ellende om je heen vergeten. Maar als de voorstelling voorbij is, zit je weer midden in de realiteit. Afleiding en vermaak hebben geen blijvend effect. Je bent nog net zo leeg als ervoor.

'Lachen' en 'blijdschap' hebben geen van beide het vreselijke bewustzijn van de zinloosheid van al zijn doen kunnen wegnemen (vers 2). Lachen klinkt luid, maar kort. Het geluid sterft weg en er blijft niets over (Pred. 7:6). Wanneer het leven uit lachen bestaat, is het 'dwaasheid'. Iemand die altijd lachend door het leven gaat, lijkt meer op een dwaas dan op een wijze.

Lachen is dwaasheid als er wordt gelachen om schunnige moppen en misselijkmakende humor. Lachen is dwaasheid als het verbonden is aan het verlies van beoordelingsvermogen en de grens tussen goed en kwaad

1) Lees aub elke keer het tekstgedeelte erbij uit de HSV vertaling.

vervalt. De lacher trekt de harde feiten in een zee van lichtzinnigheid.

Wanneer blijdschap een doel op zichzelf is, bereikt het niets. Het bevrijdt niet van het kwellende gevoel van de zinloosheid van al onze bezigheden. Van de blijdschap zegt hij 'wat brengt die teweeg?', waarmee hij bedoelt dat die niets teweegbrengt. Er is een tijdelijk effect aan blijdschap verbonden. Wanneer iemand blij is, is dat prettig voor hemzelf (Spr. 15:13; 17:22), maar het heeft geen enkele fundamentele verandering van de mens en zijn omstandigheden tot gevolg.

Blijdschap geeft geen antwoorden op de vragen van het leven. Het antwoord op de vraag is duidelijk: alle blijdschap faalt als het erom gaat te voldoen aan de nood van de mens die 'onder de zon' leeft en geen relatie met God heeft.

Er is een blijdschap die verder gaat dan een tijdelijke blijdschap met beperkt effect, en daar ook ver bovenuit gaat. Die blijdschap ligt buiten het gezichtsveld van de Prediker en is verbonden aan de Heer Jezus in de heerlijkheid. Wie een levende relatie met Hem heeft, kan zich in Hem verblijden, want Hij geeft Zijn blijdschap aan ieder die door het geloof met Hem verbonden is (Fil. 4:4; Joh. 15:11).

Salomo heeft ook de wijn geprobeerd om te ontdekken welke invloed dat op zijn hart heeft (vers 3). Bij wijn kunnen we ook denken aan alles wat lekker is om te drinken en te eten, aan het 'goede leven'. Zou het genieten van alles wat de smaakpapillen streelt, zijn hart de rust geven waarnaar hij op zoek was? Als je wat wijn of een lekkere maaltijd gebruikt, kun je je lichamelijk lekker voelen. Je hebt het gevoel dat je lekker in je vel zit. Daarvoor hoef je echt niet zoveel te eten en te drinken dat je beneveld wordt.

Salomo was wel zo wijs, dat hij ervoor zorgde nuchter te blijven. Hij bleef meester van zijn geest en hij genoot van het goede leven als een ware levenskunstenaar, die het lukt om alles met mate te doen. Dat heeft zijn genot verlengd. Ook heeft hij er nare gevolgen door vermeden.

Hij heeft ook de dwaasheid aangegrepen om daardoor zijn hart te onderzoeken. Hij heeft zich niet als een dwaas gedragen, want zijn wijsheid heeft de leiding in zijn hart gehouden. Hij heeft zichzelf in de hand gehouden. Dwazen vreten en zuipen zich vol. Dat betekent kort genieten. Door zijn gulzigheid verkort de dwaas het genot van de zaak, terwijl hij ook nog eens uitkotst wat hij heeft opgeschrokt. Salomo zal dit niet hebben gedaan, want hij heeft zichzelf voortdurend in de hand gehouden.

Hij heeft alles gedaan om erachter te komen 'wat het beste is voor de mensenkinderen om onder de hemel te

doen [tijdens] het getal van hun levensdagen'. Hij heeft willen weten waar het hoogste goed te krijgen is dat het opperste geluk aan de mens geeft. Daarnaast is hij op zoek geweest en daar is al zijn streven naar uitgegaan. Dat heeft hij willen genieten in heel zijn leven, tijdens zijn verblijf in deze wereld. Om dat geluk te kennen heeft hij al die dingen gedaan.

Pred. 2:4-11 | Grootse dingen

Salomo heeft plezier, blijdschap, het goede en wijn voor zijn lichaam genoten, maar geen blijvende voldoening gevonden. Daarom is hij een volgend onderzoek gestart in zijn zoektocht naar de zin van het leven. Zou het maken van grote, indrukwekkende dingen hem misschien dat volle geluk geven waarnaar zijn hart zo op zoek was? Zou een overvloed aan aardse goederen en wat hij daarmee tot stand zou brengen hem blijvende voldoening geven?

Niemand anders dan hij was beter in staat rijkdommen te verzamelen en te beheren en grootse dingen tot stand te brengen die de menselijke ambitie zich onophoudelijk voorneemt om die te volbrengen (2 Kron. 9:22-28). Zo is hij aan de slag gegaan en heeft hij zich overgegeven aan huizenbouw en het planten van allerlei tuinen met allerlei vruchtbomen. Hij is een bouwmeester, een grondbezitter en een producent van fruit geworden.

In de verzen 4-10 zien we waartoe Salomo allemaal in staat was. We zien dat hij de kwaliteiten van hoogbegaafde mensen in zich verenigde. Hij was een groot architect, een hovenier van klasse, werkgever van een groot bedrijf met veel personeel, herenboer, bankdirecteur, concerteigenaar en kunstliefhebber, levensgenieter. Maar zijn conclusie is dat het alles *'vluchtig en najagen van wind'* is geweest (vers 11), waarmee hij zegt dat het geen ware levensvulling heeft gegeven.

Salomo geeft een overzicht van de *'grootse dingen'* die hij voor zichzelf – zie het telkens terugkerende *'mij'* en *'ik'* – tot stand heeft gebracht om te zien of zijn hart daarin ongestoorde rust kon vinden (vers 4). Hij heeft *'huizen'* voor zichzelf gebouwd (1 Kon. 7:1-2; 9:15-19; 2 Kron. 8:3-6). Grote leiders in de wereldgeschiedenis hebben hun grootsheid onder andere in indrukwekkende bouwwerken tot uitdrukking willen brengen. *'Wijngaarden'* worden beschreven in *Hooglied* (Hoogl. 1:14; 8:11). Daarvan heeft hij de wijn kunnen genieten. Hij heeft alles voor zichzelf gedaan: *'ik bouwde mij'*, *'ik plantte mij'*. Op deze wijze gaat hij door in de volgende verzen.

Evenals huizen dragen ook luxueuze *'tuinen'* bij aan de glorie van koningen (vers 5). De prachtig aangelegde tuinen met een keur aan de schitterendste bloemen waren een lust voor het oog. De *'boomgaarden'* met *'daarin allerlei vruchtbomen'* zorgden voor het heerlijkste fruit, een genot voor de tong en goed voor de gezondheid. Hij zal de vruchtbomen hebben geïmporteerd en daar direct het genot van hebben gehad. Hier dringt zich de herinnering aan het paradijs op (Gen. 2:8). Het wandelen in die tuinen en boomgaarden en het eten van de vruchten moet een buitengewoon rustgevende ervaring zijn geweest.

Hij heeft ook voor de aanleg van *'waterbekkens'* (Neh. 2:14a) gezorgd, zodat *'een bos met jonge bomen'* kon worden bevochtigd (vers 6). Bij de jonge bomen lijkt het om andere bomen dan de vruchtbomen van vers 5 te gaan. De

gedachte is geopperd dat het hier bomen betrof die gebruikt konden worden voor de bouw van huizen en schepen en het maken van muziekinstrumenten.

Hij had zich ook omgeven met *'slaven en slavinnen'* die hem op zijn wenken bedienden en aan wie hij het beheer van bepaalde zaken in zijn huis had toevertrouwd (vers 7). De kinderen die deze slaven en slavinnen hebben gekregen, behoorden hem automatisch toe. Zo had hij ook op termijn altijd personeel in overvloed.

De *'grote kudde runderen en kleinvee'* die hij bezat, overtroffen die van hen die vóór hem in Jeruzalem geweest zijn. Het was een ongekend grote veestapel. Hierdoor was er altijd overvloedig vlees aanwezig.

Hij *'vergaarde ... ook zilver en goud'* (vers 8) wat op zijn grote rijkdom wijst (1 Kon. 9:14,28; 10:14,22,27; 2 Kron. 1:15). De *'kostbaarheden'* kwamen van *'koningen'* van buurlanden en uit door hem veroverde *'gewesten'*. Het waren oogstrelende schatten. Voor de streling van het oor liet hij zangers en zangeressen komen om *'life'* voor hem op te treden wanneer hij dat maar wilde. Mooie muziek behoort tot *'de genoegens van de mensenkinderen'*.

Alles wat een lust is voor een menskind, op welk terrein ook, heeft hij genoten, waardoor hij kan zeggen dat hij *'genot in overvloed'* heeft gehad. Salomo is hier een echte levensgenieter. Het kan zijn dat hiermee ook seksueel plezier wordt bedoeld. Daartoe stelden zijn zevenhonderd vrouwen en driehonderd bijvrouwen hem in staat. Hij verstond de kunst ervan en beschikte over de mogelijkheden daartoe.

Zoals hij in wijsheid was toegenomen (Pred. 1:16), zo was hij ook in rijkdom toegenomen (vers 9; 2 Kron. 9:22). Hij vermeldt nog een keer dat hij allen heeft overtroffen die vóór hem in Jeruzalem geweest zijn. Maar hij heeft zich ook niet door al zijn rijkdom gek laten maken. Het heeft hem niet zo in beslag genomen, dat hij erdoor verblijd was geraakt en de rijkdom hem tot een zondig gebruik ervan had gebracht. Zijn wijsheid had namelijk de overhand gehouden. Daardoor heeft hij intens van alles kunnen genieten, terwijl hij tegelijk de betrekkelijke waarde ervan heeft onderkend.

Hij heeft zijn ogen en zijn hart geen enkele beperking opgelegd (vers 10). Hij heeft zijn ogen niets onthouden wat ze hebben verlangd te zien. Nooit heeft hij *'nee'* tegen zijn ogen gezegd. Daarbij moeten we eraan denken dat het niet om het kijken naar zondige dingen gaat. Hij heeft het over alles wat hij heeft gemaakt en zich heeft aangeschaft om de zin van het leven te leren kennen. Daarbij is zijn wijsheid bij hem gebleven.

Zijn hart heeft hij *'geen enkele blijdschap'* ontzegd. Alles wat zijn hart maar heeft kunnen verblijden, heeft hij gedaan. Die blijdschap heeft hij gevonden in alles wat hij heeft gemaakt, waarvoor hij heeft gezwoegd. Met een zekere genoegdoening spreekt hij uit wat zijn deel was van al zijn zwoegen: het heeft hem dan toch maar blijdschap in zijn hart gegeven. Maar is dat het waar hij werkelijk naar op zoek is geweest? Was deze blijdschap de zin van het bestaan?

In vers 11 spreekt hij de conclusie uit. Na afloop van al zijn werken kijkt hij op al die werken terug. Hij beoordeelt alles wat zijn handen hadden gemaakt en wat hij zwoegend tot stand had gebracht. Wat is zijn conclusie? *'Het was alles vluchtig en najagen van wind'* en *'daarin was geen voordeel onder de zon'*. Het doet denken aan de vraag van de Heer Jezus: *'Wat baat het een mens de hele wereld te winnen en*

zijn ziel erbij in te boeten?’ (Mark. 8:36). Het antwoord van Salomo op die vraag zou zijn: ‘Het baat hem niets, helemaal niets.’

Nadat hij alles heeft gedaan wat hij zich had voorgenomen, ziet hij het resultaat onder ogen. Het waren stuk voor stuk indrukwekkende prestaties. We kunnen ons afvragen welk mens tot zoiets in staat is. Maar hoe begaafd hij ook is en hoe indrukwekkend zijn prestaties ook zijn geweest, hij is er niet in geslaagd het antwoord op de vraag naar de ware vulling van het leven te vinden. Ook met het oog op de eeuwigheid heeft het hem niets opgeleverd. Van al zijn denkwerk en al zijn arbeid blijft niets bewaard.

Het *‘genot in overvloed’* heeft een houdbaarheidsdatum. Het is slechts een tijdelijk en direct genot. Hij heeft het voordeel dat alles wat hij heeft ondernomen, is gelukt. In die zin is hij daar blij mee. Maar niets van dat alles heeft

blijvende waarde. Het enige wat het hem heeft opgeleverd, is die blijdschap. Als dat alles is en er niets anders meer is, als er niets van blijvende waarde is, is dat armzalig. De conclusie van al zijn *proberen* is niet anders dan die van al zijn *studeren*.

De vraag is steeds: waar draait het in het leven om? De boodschap is dat wij niet de glans van de heerlijkheden van de wereld met het ware geluk moeten verwisselen. We mogen blij zijn met wat we doen, maar we kunnen er nooit in rusten. Laat de aarde het watervat zijn, niet de bron.

Alleen God kan terugkijken op al Zijn werken en naar waarheid en met volkomen voldoening vaststellen: *‘En zie, het was zeer goed’* (Gen. 1:31).

HEEL ISRAËL ZAL BEHOUDEN WORDEN

EEN BOODSCHAP MET EEN GETUIGENIS

Johan Schep

In Israël kwam ik tot persoonlijk geloof in Jesjoea (Jezus) als de Heer van mijn leven. Ik beleed mijn zonden en aanvaardde Zijn heerlijke aanbod van redding met een dankbaar hart. Het wonder van Gods aanneming gebeurde! Ik ontving de Heilige Geest in mij en werd een nieuwe schepping in Christus. Ik wist dat ik niet langer voor mezelf kon leven, maar alleen voor *Hem* die voor mij stierf en opstond.

Door het lezen van het boek Handelingen merkte ik toen dat de Joodse gelovigen verwonderd waren dat ook heidenen tot het geloof in Jesjoea konden komen. Ik zal nooit vergeten dat ik later ook het tegenovergestelde hoorde. Kunnen Joden wel tot geloof komen? Iemand verwees mij naar ‘Israël en de kerk’ van september 2004, waarin een dominee schreef: ‘Zij die Christus verworpen hebben, zullen door God toch behouden worden’. Was dat de boodschap die de eerste christenen predikten, en waarvoor zij de marteldood stierven?

Toen het genoemde tijdschrift verscheen, had ik al 30 jaar bijna dagelijks het rijke evangelie in Israël onder Joodse en Arabische mensen verkondigd. De gemeenten groeiden. Ook waren we jeugdkampen begonnen met Joodse en Arabische kinderen. Terug in Nederland hoorde ik dan weer de slogan: evangelisatie onder Joden heeft geen zin, want heel Israël wordt behouden. Of: het evangeliseren heeft geen zin, want God heeft hen in een diepe slaap gebracht. Zulke dingen worden nog steeds gezegd. Maar de waarheid is gelukkig dat velen op hun knieën gaan en het zondaarsgebed bidden.

Ik zal bijvoorbeeld de Joodse kolonel Israël Segal nooit vergeten. Opeens zei hij tegen mij: ‘Het kostbare bloed van Jesjoea heeft mij gereinigd van al mijn zonden’.

Waarom luistert men naar zulke dominees? Jezus zegt: De hel is voor hen die de leugen liefhebben en doen (Openb. 22:15b). Gods engel zei in de begintijd: Spreek tot het volk al de woorden van dit leven (Hand. 5:20b). De Heere Jezus werkt krachtig mee als wij het Goede Nieuws vertellen (Mark. 16:20).

Onze meetlat, onze maatstaf moet Christus zijn. Hij zei: Je moet opnieuw geboren worden. Johannes zei: Wie de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet! Jezus zei: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Petrus zei: De behoudenis is in niemand anders, want er is onder de hemel ook geen andere naam gegeven, waardoor wij behouden moeten worden. Paulus zei: Ik ben de Joden geworden als een Jood om Joden te winnen. Voor allen ben ik ook alles geweest, om in elk geval enigen te redden.

De Heere God heeft Israël lief met een eeuwige liefde, en daarom gaf Hij hun het evangelie! Hun slaap is geen excuus, maar een oordeel van verharding. Gelukkig dat de bedekking wordt weggenomen, wanneer iemand zich tot de Heere bekeert (2 Kor. 3:16).

Zal heel Israël *behouden* worden? Ja, dat zal straks zeker gebeuren in de eindtijd en tijdens het duizendjarig Vrederijk, nadat het volk gelouterd is en Jezus zal liefhebben. Zijn ze nu al behouden? Nee, ze zijn niet behouden, wanneer ze Mij afwijzen, zegt Heere Jezus (Joh. 3:18). Tijdens de periode van de Grote Verdrukking zullen velen de antichrist volgen, die zal komen in zijn eigen naam (Joh. 5:43; 2 Thess. 2:1-4). Maar gelukkig zullen er ook velen zijn, die tot geloof komen en het zegel van de levende God aan hun voorhoofd dragen; en zij zullen in die tijd het evangelie van het komende Koninkrijk zelfs onder de volken verkondigen, zodat een grote menigte uit de volken gered zal worden (Openb. 7). Laten we getuigende christenen zijn voor Israël, en de gelovigen in Jesjoea dienen in woord en daad.